

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Πέμπτην, 15^{ην} /28^{ην} Ὀκτωβρίου 2010, τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τὴν 70^{ήν} ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940.

Διὰ τὸν ἐορτασμόν αὐτόν ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ὡς εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεόν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους μας τῇ βοήθειᾳ Αὐτοῦ ἐκ τῆς δεινῆς Γερμανικῆς κατοχῆς τῶν ἐτῶν τοῦ 1940-44 καί ὡς δέησις πρὸς τὸν Θεόν διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν προασπιζόμενοι τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος καί τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προέστη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Κατὰ τὴν δεξίωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι συντόμου προσφωνήσεως:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἅγιοι ἀδελφοί καί Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, σύσσωμος ἡ Γεραρά Ἀγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τοῦ Χριστεπωνύμου λαοῦ κατήλθομεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα χρεωστικῶς ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστηρίους δοξολογίας εἰς τὸν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν.

Προσέτι δέ ἱκετηρίους δεήσεις ἀνεπέμψαμεν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καί Πατρίδος ἀγωνισαμένων καί ἡρωικῶς πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τοῦ ὄντως τιτανίου ἀγῶνος τῶν ὑπερμάχων τοῦ φωτός τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας ἐναντίον τῶν εἰσβολέων τοῦ σκότους τῆς δαιμονιῶδους ναζιστικῆς καί φασιστικῆς αὐτοειδωλολατρείας.

Ἐλευθερία κατὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξον συνείδησιν δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὸ «κατὰ φύσιν ζῆν» τὸν ἄνθρωπον. Μὲ ἄλλα λόγια, ἐλευθερία ὡς τὸ ὑπέρτατον ἀγαθὸν τῆς ζωῆς εἶναι ἡ φυσικὴ κατάστασις τῆς θεόθεν ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπὲρ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί ὑπερτάτου ἀγαθοῦ τῆς θεονόμου καί χριστοπρεποῦς ἐλευθερίας, τῆς ἐκπηγαζούσης ἐκ τῆς σεσαρκωμένης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πανηγυρίζομεν καί ἡμεῖς συμμετέχοντες εἰς τὴν ἐπινίκιον χαρὰν τῆς σημερινῆς ἐπετείου τοῦ «Ἰλίου», τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940.

Τὸ μέγα μήνυμα τοῦ «Ἰλίου», τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ἀπευθυνόμενον πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα κάθε λαοῦ καί ἔθνους νὰ ἀπολαμβάνῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἐθνικοθηρησκευτικὴν αὐτοῦ ταυτότητα καί ἀνεξαρτησίαν του.

Υψώνομεν τό ποτήριον Ἡμῶν ἀναφωνοῦντες «Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου 1940!». «Ζήτω τό εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος!», «Ζήτω τό χριστεπώνυμον γένος τῆς Οἰκουμενικῆς Ρωμηοσύνης!»

Χρόνια πολλά.

Μετά ταύτην ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου εἶπεν ὅτι εἶχε τήν τιμήν νά ἐορτάζη μετά τῆς συζύγου του καί τῶν συνεργατῶν του θρησκευτικᾶς καί ἐθνικᾶς ἐορτάς, τᾶς ὁποίας μέ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα ἐορτάζει ἡ Ἁγιοταφίτικῆ Ἀδελφότης, ἡ σφυρηλατήσασα τήν ἐθνικήν ὀρθόδοξον ἡμῶν συνείδησιν καί ταυτότητα καί ἐν συνεχείᾳ ἀνέγνωσε τό Μήνυμα τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Δημητρίου Δόλλη πρό τόν Ἀπόδημον Ἑλληνισμόν, ἔχον οὕτως:

28η Οκτωβρίου 1940. Μία επέτειος, ἓνας θρύλος, μία μνήμη καί ἓνα χρέος.

Εκείνη ακριβῶς τήν ιστορική στιγμή ὅλοι οἱ Ἕλληνες μαζί ἀπάντησαν «ΟΧΙ» καί ἀμφιβήτησαν το ἀήττητο του εχθροῦ, ἀντιτάσσοντας το υπερῆφανο πνεῦμα τῆς Ἐλευθερίας. Το «ΟΧΙ» εἶναι το μέγιστο κατόρθωμα τῆς ἐνότητος καί τῆς ἀποφασιστικότητος τῶν Ἑλλήνων.

Για ὅλους τους Ἕλληνες, αὐτό το ιστορικό ὁρόσημο δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἓνα ἐνδοξο ἐπεισόδιο τῆς μακραίωνης ιστορίας τῆς Πατρίδας μας. Ἡ ἐποποιία του στρατοῦ μας, το ἀκατάβλητο φρόνημα τῶσων μαχητῶν που ἀψήφησαν το θάνατο, ἡ ἀντίσταση ἐνός ολόκληρου λαοῦ ἀπέναντι στήν ὠμή ἐπιβουλή ολοκληρωτικῶν καθεστώτων, προκάλεσαν το θαυμασμό του ἐλεύθερου κόσμου. Συμβόλισαν με τον καλύτερο τρόπο τα πανανθρώπινα ἰδανικά τῆς ἐλευθερίας, του πατριωτισμοῦ καί τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας.

Μέσα στή δίνη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, σε μία χρονική στιγμή, κατά τήν ὁποία οἱ δυνάμεις του φασισμοῦ καί του ναζισμοῦ κατεῖχαν το σύνολο σχεδόν τῆς Ἑυρώπης καί πρόβαλλαν ὡς νικητές, μία μικρή χώρα με περιορισμένα υλικά

μέσα κατίσχυσε μίας ἀλαζονικῆς Αυτοκρατορίας. Καί ἀπέδειξε ὅτι ἡ προάσπιση τῆς ἐλευθερίας δέν εἶναι ζήτημα ἀριθμῶν, ἀλλά ἐθνικῆς ἐνότητος καί ὁμοψυχίας ἐνός υπερῆφανου λαοῦ, που γνωρίζει νά ἐκπληρώνει το χρέος του ἀπέναντι στήν Ἱστορία καί τους συμμάχους του.

Ἡ σημερινή Ἑλλάδα τηρεῖ τήν παρακαταθήκη που τῆς κληροδότησαν οἱ ἐνδοξοὶ ἀγωνιστές. Ἀντλώντας αυτοπεποίθηση ἀπό τα σημαντικά ἐπιτεύγματα που ἀκολούθησαν, ἀντιμετωπίζουμε τις ποικίλες προκλήσεις του μεταβαλλόμενου διεθνούς περιβάλλοντος με τήν αἰσιοδοξία που ἐμπνέει ἡ ἐνότητα του ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ 28η Οκτωβρίου 1940 θα παραμείνει πάντα μία ζωντανή δύναμη καί ἓνα μεγάλο κεφάλαιο στήν ἱστορία του ἐλληνικοῦ ἔθνους. Ἀς κλίνουμε εὐλαβικά το γόνυ ἐνώπιον ὄλων ἐκεῖνων που ἔδωσαν τή ζωή τους, για νά ζήσουμε ἐμεῖς με ἐλευθερία καί εἰρήνη. Οἱ πράξεις τους θα συμβολίζουν αἰώνια τήν πάλη του δικαίου με το ἀδικο, τήν πάλη για τήν ἀρετή καί τα ἀνθρώπινα δικαιώματα. Εἶναι χρέος καί καθήκον μας νά θυμόμαστε τις θυσίες των προγόνων μας. Ἀς τιμήσουμε τήν ἱερή αὐτή επέτειο, κάνοντας πράξη τα ὁράματά τους.

Ἡκολούθησε τό κέρασμα καί ὁ ἀδελφικός ἀσπασμός καί αἱ Πατριαρχικά εὐλογίαι τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τούς συνεορταστάς καί εὐλαβεῖς προσκυνητάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder